



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 107

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 februarie 2016

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 759 din 5 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii .....	2–4
Decizia nr. 765 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ .....	5–7
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
167/C. — Ordin al ministrului justiției privind modificarea Regulamentului pentru descrierea, compunerea și modul de purtare a uniformelor și echipamentului specific pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și a regulilor de acordare a drepturilor de echipament, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.908/C/2013 .....	8
<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>	
Decizia nr. 36 din 23 noiembrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) .....	9–16

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 759  
din 5 noiembrie 2015****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Daniela Nicoleta Andreescu în Dosarul nr. 14.046/4/2014 al Judecătoriei Sectorului 4 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 795D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Guvernul României a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 14.046/4/2014, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii**, excepție ridicată de Daniela Nicoleta Andreescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, precum și suspendarea executării silită.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate încalcă prevederile constituționale și convenționale, întrucât stabilesc o justiție diferită pentru instituțiile publice, în privința creanțelor stabilite prin titluri executorii, în condițiile în care executarea unei hotărâri definitive executorii face parte din procesul echitabil la care face referire art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se

arată că art. 7 Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 consacră o situație privilegiată pentru debitorii instituțiilor ale statului din punctul de vedere al plății de taxe, al cauțiunii specifice contestației la executare și al suspendării unui titlu executoriu.

7. Astfel, dispozițiile legale criticate permit amânarea pentru debitorii instituțiilor publice din România a executării unei hotărâri și creează pentru aceștia, termene și clauze diferite de cele pentru ceilalți debitori, ajungându-se la favorizarea acestora în detrimentul celorlalți debitori și la încălcarea principiilor unui proces echitabil, a principiului unei justiții egale și unice pentru toți cei aflați în situații similare.

8. Statutul diferențiat apare și din punctul de vedere al posibilității utilizării atât a contestației la executare, cât și a suspendării titlului executoriu, în condițiile în care debitorii instituțiilor ale statului pot să uzeze de acestea fără să achite taxe și cauțiunile pe care alți debitori le achită; neplata cauțiunii pentru cererea de suspendare și pentru introducerea contestației la executare conduce la un regim diferențiat care permite și abuzul utilizării acestor instrumente procesuale, evidențiind și statutul discriminatoriu și inechitabil între debitori și părțile unui proces.

9. **Judecătoria Sectorului 4 București** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, arătând că actul normativ are ca scop protecția patrimoniului instituțiilor publice, astfel încât activitatea acestora să se desfășoare în condiții optime.

10. În ceea ce privește art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, instanța apreciază că nu poate fi vorba despre încălcarea principiului egalității, întrucât prin Constituție este consacrat principiul egalității între cetățeni, iar nu între cetățeni și instituțiile sau autoritățile publice. Cu referire la scutirea instituțiilor și autorităților publice de plata taxelor judiciare de timbru, timbrul judiciar și sumele stabilite cu titlu de cauțiune, se apreciază că aceste dispoziții nu contravin Constituției, întrucât atât taxele judiciare de timbru, timbrul judiciar și sumele stabilite cu titlu de cauțiune, cât și creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora, în calitate de debitori ai unor persoane fizice sau juridice, se fac venituri la același buget, bugetul statului.

11. Instanța apreciază că prevederile art. 21 din Constituție nu au fost încălcate prin instituirea unui termen de 6 luni în care instituția debitoare este obligată să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată, întrucât, deși instituțiile publice sunt obligate la plata creanțelor către creditorii persoane fizice sau juridice, prelungirea executării cu o perioadă de 6 luni din cauza lipsei de fonduri nu atrage încălcarea executării într-un termen rezonabil. Or, posibilitatea instituțiilor ori autorităților publice de a introduce contestație la executare împotriva unor acte de executare silită pe care le consideră nelegale ori netemeinice, atât timp cât această opoziție este recunoscută și persoanelor fizice sau juridice de drept privat, nu încalcă aceste prevederi constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, principiul egalității este prevăzut de Constituție pentru cetățeni și nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Legea fundamentală și în alte acte normative, fiind egali în fața legii și a autorităților publice, în timp ce acestea din urmă exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Astfel, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă; or, în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, se află evident într-o situație diferită.

14. Pe de altă parte, scutirea unor autorități publice de plata unor taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc are o justificare obiectivă și rațională în faptul că autoritățile respective (beneficiare de alocații bugetare), fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective făcându-se venit tot la bugetul de stat, ar fi absurd să fie obligate să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget. În plus, este o prerogativă constituțională a legiuitorului de a stabili nu numai impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat, ci și orice excepții de la aceste obligații, cum este cea prevăzută de dispozițiile criticate. În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 10 din 17 ianuarie 2013 și nr. 391 din 26 aprilie 2012.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.*

(2) *Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice nu se pot achita din sumele destinate potrivit bugetului aprobat pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor și obiectivelor legale, pentru care au fost înființate.”;*

— Art. 2: „*Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”;*

— Art. 7: „*Cererile, indiferent de natura lor, formulate de instituțiile și autoritățile publice în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora sunt scutite de plata taxelor de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune.”*

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 15 privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și în art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a pronunțat asupra dispozițiilor ordonanței prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

20. Astfel, prin Decizia nr. 444 din 20 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 8 decembrie 2003, Curtea a statuat că, indiscutabil, ordonanța instituie anumite limite ale executării, în sensul că aceasta nu se poate face asupra oricăror resurse bănești ale instituțiilor publice, ci numai asupra acelor alocate special de la buget în acest scop. Această limitare nu este, însă, contrară Constituției, ci, așa cum s-a arătat, este în concordanță cu principiile consacrate de aceasta și nu înfrânge regula accesului liber la justiție sau dreptul la un proces echitabil. Interzicerea executării silite asupra altor fonduri bănești decât cele alocate de la bugetul de stat în acest scop nu constituie o discriminare a creditorului în favoarea statului, așa cum se susține în motivarea excepției, ci o normă de protecție de interes general, fiind de neconceput ca pe calea executării silite a unui titlu executoriu să se ajungă la lipsirea unei instituții publice de resursele sale financiare destinate acoperirii altor cheltuieli decât cele stabilite prin titlul executoriu.

21. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 529 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 18 noiembrie 2005, Curtea a reținut că ordonanța a cărei constituționalitate este contestată are o evidentă finalitate de protecție a patrimoniului instituțiilor publice, ca o premisă indispensabilă a desfășurării activității lor în condiții optime și, prin aceasta, a îndeplinirii atribuțiilor ce le revin ca parte integrantă a mecanismului statului. Art. 44 alin. (1) din Constituție, prin care se garantează creanțele asupra statului, nu precizează că aceasta presupune executarea lor de îndată, condițiile instituite în această materie prin ordonanță, chiar dacă afectează celeritatea procedurii, nu contravin Constituției, ci urmăresc găsirea resurselor necesare pentru executarea obligațiilor.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, a statuat că dispozițiile criticate referitoare la procedura executării obligațiilor de plată ale instituțiilor publice se aplică fără nicio discriminare tuturor creditorilor instituțiilor publice, acestea fiind conforme cu prevederile art. 16 și art. 44 alin. (2) din Constituție. Mai mult, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul poate stabili regulile de desfășurare a procedurii de judecată, fără să aducă atingere substanței drepturilor și libertăților fundamentale.

23. În ceea ce privește dispozițiile art. 2 din ordonanță, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 127 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, reținând că este adevărat că prin instituirea unui termen de 6 luni în care instituția debitoare este obligată să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată (dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau nu continuă din cauza lipsei de fonduri) se prelungește durata procedurii de executare a titlului. Însă, Curtea a observat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, s-a statuat că, deși o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare, în mod excepțional, se admite că o întârziere în executare ar putea fi justificată de circumstanțe speciale, chiar dacă regula este aceea a executării într-un termen rezonabil. Această întârziere nu trebuie să se eternizeze, astfel încât să aducă atingere substanței înseși a dreptului protejat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. În final, Curtea a reținut că procedura de executare a obligațiilor de plată aparținând instituțiilor publice se desfășoară într-un termen rezonabil.

25. Prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate raportat la critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2013, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 25 februarie 2013.

26. Astfel, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară, a reținut că, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice.

27. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă; or, Curtea a observat că, în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, se află, evident, într-o situație diferită.

28. Ca atare, scutirea instituțiilor și a autorităților publice de plata taxelor judiciare de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune, în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora, în calitate de debitori ai unor persoane fizice sau juridice, are o justificare obiectivă și rațională, aceste autorități fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 15 din Constituție, Curtea constată că autoarea excepției nu arată în ce constă contradicția dintre prevederile legale criticate și textul Constituției, astfel că această critică nu este motivată, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniela Nicoleta Andreescu în Dosarul nr. 14.046/4/2014 al Judecătoriai Sectorului 4 București și constată că dispozițiile art. 1, 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sectorului 4 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,

**Fabian Niculae**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 765

din 10 noiembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta, excepție ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal în Dosarul nr. 1.779/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 465D/2015.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 624D/2015, nr. 625D/2015, nr. 643D/2015, nr. 644D/2015, nr. 658D/2014, nr. 659D/2014, 674D/2015, nr. 683D/2015, nr. 757—763D/2015, nr. 771—776D/2015, nr. 785D/2015, nr. 796—799D/2015, nr. 804D/2015, nr. 813D/2015, nr. 819D/2015, nr. 820D/2015, nr. 875D/2015, nr. 880D/2015, nr. 885D/2015, nr. 886D/2015, nr. 888D/2015, nr. 889D/2015, nr. 893D/2015, nr. 956D/2015, nr. 957D/2015, nr. 961D/2015 și nr. 994D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș și de Costinel Claudiu Popescu în dosarele nr. 1.782/104/2014, nr. 1.923/104/2014, nr. 1.986/104/2014, nr. 3.290/63/2014, nr. 1.926/104/2014 și nr. 3.406/104/2014 ale Curții de Apel Craiova — Secția I civilă; de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în dosarele nr. 884/83/2014, nr. 1.317/83/2014, nr. 1.315/83/2014, nr. 1.841/83/2014, 1.001/83/2014, nr. 1.091/83/2014, nr. 1.323/83/2014, nr. 1.306/83/2014, nr. 1.338/83/2014, nr. 1.344/83/2014, nr. 1.835/83/2014, nr. 1.476/83/2014, nr. 1.948/83/2014, nr. 2.430/83/2014, nr. 1.312/83/2014, nr. 1.275/83/2014, nr. 2.478/83/2014, nr. 1.339/83/2014, nr. 1.593/83/2014 și nr. 1.199/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă; de Sindicatul Liber din Învățământ Zona Odorheiu Secuiesc în Dosarul nr. 1.176/96/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă; de Sindicatul Liber „Educația” din Galați în Dosarul nr. 5.980/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă; de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 2.724/40/2014, nr. 2.735/40/2014, nr. 2.837/40/2014 și nr. 2.841/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica” în dosarele nr. 960/113/2014, nr. 1.742/113/2014, nr. 935/113/2014, nr. 1.583/113/2014, nr. 1.630/113/2014, nr. 1.719/113/2014, nr. 1.639/113/2014, nr. 1.724/113/2014 și nr. 1.637/113/2014 ale

Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal, lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă că, în Dosarul nr. 674D/2015, autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia. În dosarele nr. 757D/2015, nr. 758D/2015, nr. 776D/2015, nr. 785D/2015 și nr. 813D/2015 Școala Gimnazială Nr. 1 din Copălău, Liceul Tehnologic Special „Ion Pillat” și Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș au depus cereri prin care solicită judecarea în lipsă.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

8. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 624D/2015, nr. 625D/2015, nr. 643D/2015, nr. 644D/2015, nr. 658D/2014, nr. 659D/2014, 674D/2015, nr. 683D/2015, nr. 757—763D/2015, nr. 771—776D/2015, nr. 785D/2015, nr. 796—799D/2015, nr. 804D/2015, nr. 813D/2015, nr. 819D/2015, nr. 820D/2015, nr. 875D/2015, nr. 880D/2015, nr. 885D/2015, nr. 886D/2015, nr. 888D/2015, nr. 889D/2015, nr. 893D/2015, nr. 956D/2015, nr. 957D/2015, nr. 961D/2015 și nr. 994D/2015 la Dosarul nr. 465D/2015, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin încheierile din 26 februarie 2015, 2 martie 2015, 18 martie 2015, 30 martie 2015, 31 martie 2015, 1 aprilie 2015, 7 aprilie 2015, și 19 mai 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.779/104/2014, nr. 1.782/104/2014, nr. 1.923/104/2014, nr. 1.986/104/2014, nr. 3.290/63/2014, nr. 1.926/104/2014 și nr. 3.406/104/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș și de Costinel Claudiu Popescu, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordarea de drepturi bănești.

11. Prin încheierile din 17 martie 2015, 18 martie 2015, 19 martie 2015, 2 aprilie 2015, 6 aprilie 2015, 7 aprilie 2015, 9 aprilie 2015, 15 aprilie 2015, 16 aprilie 2015, 21 aprilie 2015, 28 aprilie 2015, 29 aprilie 2015 și 30 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 884/83/2014, nr. 1.317/83/2014, nr. 1.315/83/2014, nr. 1.841/83/2014, 1.001/83/2014, nr. 1.091/83/2014, nr. 1.323/83/2014, nr. 1.306/83/2014, nr. 1.338/83/2014, nr. 1.344/83/2014, nr. 1.835/83/2014, nr. 1.476/83/2014, nr. 1.948/83/2014, nr. 2.430/83/2014, nr. 1.312/83/2014, nr. 1.275/83/2014, nr. 2.478/83/2014, nr. 1.339/83/2014, nr. 1.593/83/2014 și 1.199/83/2014, **Curtea de Apel Oradea —**

**Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta, precum și ale Legii nr. 63/2011 în ansamblul său.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

12. Prin Încheierea din 25 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.176/96/2014, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Zona Odorheiu Secuiesc, în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

13. Prin încheierea din 16 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.980/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

14. Prin Încheierile din 24 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 2.724/40/2014, nr. 2.735/40/2014, nr. 2.837/40/2014 și nr. 2.841/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

15. Prin încheierile din 24 martie 2015, 2 aprilie 2015, 7 mai 2015 pronunțate în dosarele nr. 960/113/2014, nr. 1.742/113/2014, nr. 935/113/2014, nr. 1.583/113/2014, nr. 1.630/113/2014, nr. 1.719/113/2014, nr. 1.639/113/2014, nr. 1.724/113/2014 și nr. 1.637/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. Astfel, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. Conform considerentelor deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

17. Se arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care a fost constatată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor de 25%. În acest sens, susțin că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011, prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

18. În concluzie, autorii excepției susțin că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”. Soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ „era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008.”

19. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise transmise la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

24. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra aceluiași dispoziții de lege, criticate din aceeași perspectivă, s-a pronunțat prin numeroase decizii, respectiv, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, iar în cadrul controlului *a posteriori* de constituționalitate prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, Decizia nr. 99 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 29 aprilie 2015, Decizia nr. 211 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 11 iunie 2015, Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 mai 2015, Decizia nr. 355 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 30 iunie 2015, și Decizia nr. 582 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015, constatând constituționalitatea acestora, în raport cu criticile formulate. Curtea a reținut că autorii excepției critică în principal faptul că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la quantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,000 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

26. Astfel, în ceea ce privește încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere, pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

27. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor,

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș și de Costinel Claudiu Popescu în dosarele nr. 1.779/104/2014, nr. 1.782/104/2014, nr. 1.923/104/2014, nr. 1.986/104/2014, nr. 3.290/63/2014, nr. 1.926/104/2014 și nr. 3.406/104/2014 ale Curții de Apel Craiova — Secția I civilă; de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în dosarele nr. 884/83/2014, nr. 1.317/83/2014, nr. 1.315/83/2014, nr. 1.841/83/2014, nr. 1.001/83/2014, nr. 1.091/83/2014, nr. 1.323/83/2014, nr. 1.306/83/2014, nr. 1.338/83/2014, nr. 1.344/83/2014, nr. 1.835/83/2014, nr. 1.476/83/2014, nr. 1.948/83/2014, nr. 2.430/83/2014, nr. 1.312/83/2014, nr. 1.275/83/2014, nr. 2.478/83/2014, nr. 1.339/83/2014, nr. 1.593/83/2014 și nr. 1.199/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă; de Sindicatul Liber din Învățământ Zona Odorheiu Secuiesc în Dosarul nr. 1.176/96/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă; de Sindicatul Liber „Educația” din Galați în Dosarul nr. 5.980/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă; de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 2.724/40/2014, nr. 2.735/40/2014, nr. 2.837/40/2014 și nr. 2.841/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica” în dosarele nr. 960/113/2014, nr. 1.742/113/2014, nr. 935/113/2014, nr. 1.583/113/2014, nr. 1.630/113/2014, nr. 1.719/113/2014, nr. 1.639/113/2014, nr. 1.724/113/2014 și nr. 1.637/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, Tribunalului Galați — Secția I civilă, Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Cristina Cătălina Turcu**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

## ORDIN

### privind modificarea Regulamentului pentru descrierea, compunerea și modul de purtare a uniformelor și echipamentului specific pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și a regulilor de acordare a drepturilor de echipament, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.908/C/2013

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1994 privind drepturile de echipament și materiale de resortul echipamentului, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 143/1994, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 36 lit. c) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările ulterioare,

în baza art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.997/2004 privind stabilirea uniformei, echipamentului specific și însemnelor distinctive pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările ulterioare, și a art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul justiției** emite următorul ordin:

**Art. I.** — Regulamentul pentru descrierea, compunerea și modul de purtare a uniformelor și echipamentului specific pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și a regulilor de acordare a drepturilor de echipament, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.908/C/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 23 octombrie 2013, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 4 „Reguli pentru aplicarea normelor de echipare a funcționarilor publici cu statut special”, la articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Anual, până la data de 15 decembrie a anului în curs, funcționarii publici sunt obligați să solicite, prin cererile de echipament, articolele de echipament necesare pentru anul următor, după cum urmează:

a) funcționarii publici încadrați la categoria «echipament pentru completarea uniformei și diferența în bani» pot solicita numai echipamentul necesar pentru completarea uniformei, iar diferențele valorice rezultate prin nesolicitarea unor articole de echipament se achită în numerar. Contravaloarea drepturilor de echipament se acordă potrivit art. 11 alin. (2);

b) pentru articolele de echipament solicitate prin cerere, valoarea acestora se reține din cota de echipare anuală

aferentă normei pentru care a fost făcută solicitarea. Contravaloarea acestor articole, reținută din cota de echipare anuală, se acordă, integral, în primul trimestru al anului următor, dacă nu a fost posibilă acordarea acestora în anul pentru care au fost solicitate;

c) funcționarii publici încadrați la categoria «numai bani» solicită acordarea contravalorii drepturilor de echipament. Contravaloarea drepturilor de echipament se acordă potrivit art. 11 alin. (2).”

2. În anexa nr. 4 „Reguli pentru aplicarea normelor de echipare a funcționarilor publici cu statut special”, la articolul 11, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Achitarea drepturilor de echipament în bani se efectuează lunar, începând cu prima lună a anului de referință, în funcție de fondurile alocate. Valoarea lunară de acordat reprezintă 1/12 din totalul cotei părți anuale în vigoare la data acordării.”

3. În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „Autorității Naționale a Penitenciarelor” se înlocuiește cu sintagma „Administrației Naționale a Penitenciarelor”.

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,  
**Raluca Alexandra Prună**



**ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

**DECIZIA Nr. 36  
din 23 noiembrie 2015**

Dosar nr. 1.749/1/2015

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor

Carmen Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Măiereanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Rîciu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Rodica Voicu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Eugenia Marin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Simona Marcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Duican — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.749/1/2015 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef Bogdan Georgescu.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din data de 29 aprilie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse jurisprudența comunicată de curțile de apel și raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților, iar recurentul-reclamant din cauza în care a fost formulată sesizarea a depus concluzii scrise.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

**ÎNALTA CURTE,**

deliberând asupra chestiunii de drept, constată următoarele:

**I. Titularul și obiectul sesizării**

1. Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 29 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul

de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare (*Codul silvic*), coroborat cu art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond (*Hotărârea Guvernului nr. 861/2009*) prin raportare la art. 4 lit. s) pct. 4 coroborat cu art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 14/2010*), este în sensul că, pentru acordarea, după data de 1 ianuarie 2010, a compensațiilor prevăzute de Codul silvic, singura condiție de acordare este existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat sau în sensul că, pe lângă avizul Comisiei Europene, este necesară adoptarea normelor metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010?”

2. La data formulării sesizării, Curtea de Apel Brașov a avut în vedere prevederile Legii nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare. La data pronunțării prezentei decizii, dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. b) au același conținut în cuprinsul Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic (*Codul silvic*), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015.

**II. Expunerea succintă a procesului****A. Cererea de chemare în judecată**

3. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul M. a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare B.:

— anularea actului administrativ emis, în opinia sa, cu exces de putere, prin care i s-a comunicat refuzul soluționării favorabile a cererii sale, constând în acordarea compensațiilor pentru anul 2010 și a dobânzilor aferente;

— obligarea pârâtului la plata contravalorii produselor de masă lemnoasă pe care nu le-a putut recolta în calitate de proprietar, pentru suprafața de pădure situată în zona de conservare totală a Sitului Natura 2000, în zonele T1 și T2, teren administrat în totalitate de Ocolul Silvic B. pe întreaga perioadă a anului 2010.

4. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că este proprietarul suprafeței de teren forestier, conform procesului-verbal de punere în posesie, iar suprafața de 387,70 ha este cuprinsă în aria protejată Natura 2000, sit care este parte integrantă a Rețelei Ecologice Europene Natura 2000 în România.

5. Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, îi sunt interzise orice formă de exploatare/utilizare a resurselor naturale, precum și orice formă de folosire a terenurilor incompatibilă cu scopul de protecție/conservare a suprafeței menționate.

6. Ca atare, pentru acordarea compensațiilor aferente anului 2010, a fost creat cadrul legislativ, prin dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic și ale anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

7. La data de 19 iulie 2012, Comisia Europeană a emis Decizia C (2012) 5166 final, prin care a avizat favorabil acordarea ajutoarelor de stat pentru toate persoanele fizice și juridice, indiferent de forma de proprietate asupra terenurilor forestiere, fiind astfel îndeplinită condiția impusă de prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

8. Reclamantul a mai arătat faptul că Ocolul Silvic B. a întocmit documentația privind calculul despăgubirilor cu respectarea metodologiei de calcul prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2006 privind aprobarea Normelor metodologice pentru acordarea, utilizarea și controlul sumelor destinate proprietarilor de păduri pentru gestionarea durabilă a acestora și de Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, însă pârâtul a refuzat în mod nejustificat să îi acorde despăgubiri, pe motivul că nu ar exista metodologia de calcul al despăgubirilor, deși aceasta era cuprinsă în Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 și în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice nr. 625/22.507/2006 privind aprobarea Metodologiei de calcul al sumelor cuvenite drept compensații proprietarilor persoane fizice și juridice care dețin păduri cu funcții speciale de protecție.

9. Totodată, reclamantul susține că lipsa de folosință a terenului forestier în cauză echivalează cu intervenția abuzivă a statului în exercitarea proprietății, mai ales că i-au fost acordate compensațiile aferente anului 2009 pentru terenurile forestiere deținute în arealul localităților S. și A.

#### B. Apărările pârâtului

10. Pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare B. a depus întâmpinare în care a invocat, printre altele, și excepția prematurității cererii, în susținerea căreia a arătat, pe de o parte, că metodologia de calcul pentru pădurile cu funcții de protecție T1 și T2 situate în siturile Natura 2000 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, aspect ce a fost comunicat reclamantului la data de 28 aprilie 2014, iar, pe de altă parte, schema de ajutor de stat intră în vigoare numai după aprobarea ei de către Comisia Europeană și publicarea în Monitorul Oficial al României, condiții suspensive care nu au fost îndeplinite în cauză.

11. Pe fond, pârâtul a arătat că Adresa din 28 aprilie 2014 nu reprezintă un act administrativ, ci un act de informare, prin care a comunicat reclamantului următoarele aspecte: metodologia de calcul folosită în documentația depusă nu se referă la pădurile cu funcție de protecție T1 și T2 din situri Natura 2000; nu a fost întocmit decontul justificativ în lipsa formulei tehnice de calcul aplicabile; Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice nr. 625/22.507/2006 a fost abrogat, întrucât a fost emis în aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.071/2006, ale Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, acte normative abrogate prin Codul silvic.

12. În final, pârâtul a subliniat că singura normă de calcul în vigoare este cea cuprinsă în Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, iar din domeniul de aplicare a Deciziei Comisiei Europene C (2012) 5166 final (pct. 13) rezultă că aceasta nu se referă la suprafețele forestiere de tipul T1 sau T2 care nu sunt situate într-o zonă Natura 2000.

13. Pârâtul a formulat cerere de chemare în garanție a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice B., prin care a solicitat obligarea acesteia la analizarea documentației și la avizarea decontului justificativ întocmit de Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare B., conform prevederilor anexei nr. 4 la Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

14. Prin întâmpinarea formulată, chemata în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice B. a invocat excepția prematurității introducerii acțiunii, motivată de faptul că, atât timp cât pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare B. nu a întocmit decontul justificativ pentru acordarea compensațiilor bănești, nu poate să analizeze și să avizeze despăgubirile, cu atât mai mult cu cât între această autoritate fiscală și reclamant nu există vreun raport juridic.

15. Pârâtul a formulat cerere de chemare în garanție și a Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice — Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură, solicitând obligarea acestuia la virarea sumelor necesare acoperirii despăgubirilor solicitate de reclamant.

#### C. Hotărârea primei instanțe

16. Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Sentința nr. 2.157/CA din 22 septembrie 2014, a hotărât următoarele:

— a admis excepția prematurității cererii de chemare în judecată, invocată de pârât prin întâmpinare, și a respins cererea formulată de reclamant;

— a respins excepția prematurității cererii de chemare în garanție, invocată de chemata în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice B., și a respins cererile de chemare în garanție formulate de pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare B., în contradictoriu cu chematele în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice B. și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice — Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură.

17. Examinând adresa contestată în cauză, tribunalul a constatat că două motive au stat la baza respingerii solicitărilor reclamantului, respectiv lipsa normelor metodologice de acordare, utilizare și control al ajutorului de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție, stabilite prin amenajamentele silvice, și, în consecință, lipsa de fundamentare legală a calculului compensațiilor solicitate de reclamant. În cauză nu se pune problema îndreptării reclamantului la plata compensațiilor, ci a momentului de la care i se pot acorda aceste compensații.

18. Tribunalul a reținut că a fost investit cu o acțiune în contencios administrativ, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare B., iar nu cu o acțiune în răspunderea statului pentru neîndeplinirea în termen rezonabil a obligației de punere în aplicare a Deciziei Comisiei Europene C (2012) 5.166 final din 19 iulie 2012.

19. Art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 a instituit, pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2010, o condiție suspensivă privind plata compensațiilor, respectiv primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.

20. Compensițiile aferente perioadei de după data de 1 ianuarie 2010 nu intră sub incidența metodologiei de calcul stabilite prin anexa nr. 2 la Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009.

21. În ceea ce privește durata schemei, instanța a reținut că, potrivit pct. 11 din decizia Comisiei Europene, aceasta a expirat la data de 31 decembrie 2013, dar intrarea sa în vigoare a fost supusă necesității îndeplinirii a două condiții suspensive, respectiv aprobarea Comisiei Europene și publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului care cuprinde schema de ajutor notificată Comisiei.

22. Așadar, tribunalul a reținut că doar prima condiție suspensivă a fost îndeplinită în speță.

23. În ceea ce privește a doua condiție suspensivă, tribunalul a constatat că, în cauză, nu s-a dovedit realizarea acesteia întrucât, din Adresa din 26 februarie 2014, rezultă că proiectul hotărârii Guvernului a fost doar transmis spre publicare la Monitorul Oficial al României, iar nu și faptul că, până la data pronunțării prezentei hotărâri, publicarea actului a avut loc.

24. În absența publicării normelor metodologice cuprinzând modul de calcul al ajutoarelor de stat, aprobat de Comisia Europeană, tribunalul a apreciat că nu poate verifica corectitudinea calculului realizat de reclamant în baza anexei nr. 2 la Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, iar plata sumei în litigiu nu poate fi realizată legal de către pârât. Lipsa cadrului normativ privind calculul compensațiilor nu este imputabilă părții chemate în judecată, iar, în aceste condiții, examinarea încălcării dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocată de reclamant, este de prisos.

*D. Calea de atac exercitată împotriva hotărârii primei instanțe*

25. Împotriva sentinței pronunțate de tribunal, reclamantul a declarat recurs, solicitând casarea în tot a hotărârii atacate, ca urmare a greșitei interpretări a normelor aplicabile litigiului, arătând că este îndreptățit să pretindă și să dobândească compensațiile solicitate prin acțiune, câtă vreme condiția unică și esențială pentru continuarea plăților ajutoarelor de stat rezidă doar în emiterea unui aviz favorabil al Comisiei Europene, aviz care în cauză a fost prezentat instanței. Se susține că normele metodologice aplicabile pentru obținerea compensațiilor sunt cele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 861/2009. Chiar în lipsa acestui act normativ, în cazul în care statul român ar fi considerat că era neapărat necesar să emită o nouă hotărâre a Guvernului pentru aprobarea unor noi norme metodologice, a avut la dispoziție mai bine de 28 de luni de la data adoptării Deciziei Comisiei Europene C (2012) 5.166 final până la data promovării prezentei acțiuni judiciare.

**III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

26. Recurentul-reclamant și-a exprimat punctul de vedere în sensul că nu sunt îndeplinite cumulativ cerințele legale pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. În acest sens a susținut că pe rolul instanțelor s-au aflat litigii cu obiect similar, astfel că problema de drept nu este nouă, fiind depusă jurisprudență.

27. Intimatul — chemat în garanție Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a susținut inadmisibilitatea sesizării, arătând că acordarea tuturor formelor de sprijin în sectorul forestier se poate face, începând cu data de 1 ianuarie 2010, doar după avizarea schemelor de ajutor de stat de către Comisia Europeană și adoptarea și publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului pentru aprobarea normelor metodologice de acordare, condiție care, în cauză, nu este îndeplinită, întrucât nu au fost aprobate normele metodologice. Deși schema de ajutor,

aprobată prin decizia Comisiei Europene, a fost prelungită până la data de 30 iunie 2014, iar autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură a depus toate diligențele în vederea aplicării ei, practic, nu a fost adoptată hotărârea Guvernului pentru aprobarea Normelor metodologice în vederea acordării respectivelor compensații, ceea ce face ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să nu fie necesară.

28. Intimata — chemată în garanție Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice B. susține că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, atât timp cât despăgubirile pretinse se calculează și se plătesc pe baza unor norme juridice care, în acest moment, nu există, respectiv pe baza unor algoritmi de calcul care să permită efectiv calculul acestor compensații. Deși dreptul reclamantului de a obține despăgubiri este recunoscut de către legiuitor, tot acesta stabilește și faptul că despăgubirile nu se calculează decât într-un anumit mod care va fi reglementat prin norme metodologice ulterioare. Se apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi fost posibilă numai în situația în care reclamantul ar fi investit instanța cu o acțiune de drept comun în răspunderea statului, întrucât, în caz contrar, s-ar admite, implicit, ca instituțiile statului să poată soluționa cereri în afara cadrului legislativ aplicabil.

29. Intimatul pârât Comisariatul de Regim Silvic și Cinegetic B. (succesor în drepturi al Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare B.) nu consideră necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, având în vedere că legislația existentă este foarte clară și nu lasă loc de interpretări, susținând că modalitatea de calcul stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 nu se aplică compensațiilor solicitate și, ca atare, este necesară emiterea unui act normativ care să reglementeze acordarea unor asemenea compensații.

**IV. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea**

*A. Cu privire la admisibilitatea sesizării*

30. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele:

31. *De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor ce formează obiectul sesizării depinde soluționarea pe fond a cauzei*, întrucât se va stabili dacă textele legale invocate pot fi interpretate în sensul că, pentru acordarea compensațiilor prevăzute de Codul silvic, constând în contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice ce determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă, după data de 1 ianuarie 2010, singura condiție de acordare ar consta doar în existența deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat sau, pe lângă acest aviz, este necesară și adoptarea normelor metodologice ulterioare, aprobate prin hotărâre a Guvernului, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.

32. *Problemele de drept enunțate sunt noi*, deoarece dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic nu au fost analizate, până la acest moment, prin coroborare cu prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, act normativ ulterior Hotărârii Guvernului nr. 861/2009, iar aplicarea dispozițiilor respective din Codul silvic a primit în practica instanțelor soluții diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție și pronunțarea unei hotărâri pentru interpretarea unitară a normelor, decizie cu efect obligatoriu pentru toate instanțele de judecată, în condițiile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În acest sens, instanța face trimitere la Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și

Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 2/1/2013/HP, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, și la Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 3/1/2013/HP, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014.

33. Totodată, instanța consideră că o interpretare restrictivă a cerinței noutății problemei de drept supuse dezlegării ar goli de conținut mecanismul hotărârii prealabile, care are drept scop prevenirea dezvoltării practicii neunitare și l-ar face, în fapt, inaccesibil instanțelor de judecată care se confruntă cu necesitatea dezlegării unitare a unei chestiuni de drept.

34. *Chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare*, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 29 aprilie 2015.

**B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării**

35. Normele de drept intern supuse dezlegării sunt următoarele: art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic; art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009; art. 4 lit. s) pct. 4 coroborat cu art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.

36. Din interpretarea dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, act normativ intrat în vigoare ulterior Hotărârii Guvernului nr. 861/2009, rezultă că normele metodologice nu sunt menite doar a determina cuantumul ajutoarelor de stat, ci și celelalte condiții de acordare, respectiv criteriile de eligibilitate, procedurile de implementare, supraveghere și control, în acord cu deciziile instituțiilor europene și cu legislația europeană în materia ajutorului de stat, având astfel un rol esențial în individualizarea dreptului la compensații.

37. În consecință, instanța de trimitere a reținut că, dacă măsurile de sprijin în sectorul silvic existente la data aderării au putut fi aplicate doar până la data de 31 decembrie 2009, până la acest moment nepunându-se problema conformării măsurilor de ajutor de stat cu legislația europeană, începând cu data de 1 ianuarie 2010, aceste forme de sprijin nu mai pot fi acordate, decât în condițiile notificării Comisiei Europene de către autoritatea națională competentă, după obținerea avizului favorabil, cu respectarea condițiilor de acordare a acestuia.

38. Prin Decizia C (2012) 5.166 final din 19 iulie 2012, Comisia Europeană a avizat favorabil acordarea ajutoarelor persoanelor fizice și juridice pentru pădurile incluse în T1 și T2 din cadrul siturilor Natura 2000, această decizie având rolul de a aviza favorabil schema de ajutor de stat propusă de statul român, prin autoritatea centrală competentă, pentru persoanele cărora le este limitată folosința asupra terenurilor afectate de amenajamente silvice, propunerea astfel avizată producând efecte numai după publicarea în Monitorul Oficial al României a actului normativ respectiv (hotărâre a Guvernului).

39. Ulterior primirii acestei decizii, ministerul de resort a elaborat un proiect de hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor metodologice de acordare, utilizare și control al acestor compensații, însă respectivul proiect nu a mai fost publicat în Monitorul Oficial al României, fiind retras de la publicare din considerente care nu fac obiectul prezentei cauze.

40. Prin urmare, nici la momentul promovării acțiunii și nici al prezentei sesizări, nu există norme metodologice, ulterioare deciziei favorabile a Comisiei Europene, de acordare, utilizare și control al acestor compensații, astfel cum au fost propuse de către statul român prin autoritatea competentă și avizate de Comisia Europeană, pentru perioada 1 ianuarie 2010—31 decembrie 2013, prin Decizia C (2012) 5.166 final din 19 iulie 2012.

41. Faptul că reclamantii se află în situația de a nu se putea folosi în niciun fel de atributul dreptului de proprietate pentru un interval considerabil de timp, în condițiile în care statul român, prin autoritățile de resort, nu a rezolvat această chestiune și nici nu a prezentat dovezi că este pe cale să finalizeze un asemenea proces, nu justifică demersul judiciar al acestora în condițiile normelor speciale invocate, ci, eventual, în condițiile dreptului comun.

42. Un ultim argument este acela că Decizia Comisiei Europene C (2012) 5.166 final din 19 iulie 2012 nu are efect direct vertical în ordinea juridică europeană, în sensul că particularii nu pot invoca, direct în fața instanțelor naționale, acordarea ajutorului de stat avizat favorabil.

#### V. Jurisprudența instanțelor naționale

43. În cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat curților de apel să comunice jurisprudența identificată la nivelul circumscripției lor teritoriale cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

44. Din analiza jurisprudenței transmise de curțile de apel, cu referire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, au fost constatate aspectele arătate în continuare.

45. Într-o orientare jurisprudențială, instanțele au dispus obligarea părților Ministerul Mediului, Departamentul pentru Ape, Păduri și Piscicultură și/sau Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare la plata compensațiilor cuvenite începând cu data de 1 ianuarie 2010, reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă.

46. Pentru a pronunța această soluție, instanțele au avut în vedere următoarele argumente:

— pentru acordarea compensațiilor a fost emisă decizia Comisiei Europene prin care a fost acordat aviz favorabil;

— faptul că statul român, prin autoritățile de resort, nu a emis Normele metodologice prevăzute de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 nu conferă caracter justificat refuzului de acordare a compensațiilor, în condițiile în care persoanele îndreptățite nu se pot folosi în niciun fel de dreptul lor de proprietate pentru un interval considerabil de timp;

— neacordarea compensațiilor nu poate fi justificată prin lipsa adoptării normelor metodologice ori prin lipsa fondurilor bugetare, deoarece, în caz contrar, ar însemna să se admită că actul normativ a stabilit drepturi afectate de o condiție pur potestativă. De altfel, la nivel național, există Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009;

— dreptul la compensații este echivalent cu dreptul de proprietate, iar reclamantii sunt îngrediți în exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate, în sensul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

47. Într-o altă orientare jurisprudențială, instanțele au respins cererea de acordare a compensațiilor, reținând că:

— în cuprinsul Deciziei Comisiei Europene, la capitolul „Durată și buget” s-a menționat faptul că „schema nu va intra în vigoare decât după ce va fi aprobată de Comisie și publicată în Monitorul Oficial al României”. Ca urmare, odată cu emiterea deciziei respective a fost îndeplinită condiția prealabilă prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 861/2009, respectiv aceea de primire a deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat. Art. 6 alin. (2) din aceeași hotărâre a Guvernului folosește sintagma „formele de sprijin ... vor fi continuate”, impunând verificarea dispozițiilor legale în materie care reglementează etapele următoare în acordarea ajutorului de stat în discuție. Astfel cum este reglementat de legiuitor, art. 6

din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 nu acordă, *de plano*, odată cu primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene, măsurile de sprijin;

— fiind ulterioară Hotărârii Guvernului nr. 861/2009 și cu forță juridică superioară, Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 prevede, în art. 6, faptul că ajutoarele de stat, printre care și cel privind „plățile Natura 2000” [art. 4 lit. s)], și suma alocată fiecăreia dintre aceste forme de ajutor de stat reglementate de ordonanță se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului care va fi comunicată Comisiei Europene prin Raportul anual, în conformitate cu art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE;

— împrejurarea că schema de ajutor sub forma proiectului de hotărâre a Guvernului nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României face ca ajutorul de stat privind plăți Natura 2000 să nu poată fi acordat, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege și de decizia Comisiei Europene.

#### VI. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

48. Prin Adresa nr. 8.404/2.675/III-5/2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că „la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept” ce face obiectul prezentei sesizări.

#### VII. Jurisprudența Curții Constituționale

În jurisprudența Curții Constituționale nu au fost identificate decizii cu relevanță în privința chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

#### VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

##### A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

49. Art. 519 din Codul de procedură civilă instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, condiții care se impun a fi întrunite cumulativ, și anume:

a) sesizarea să fie formulată într-o cauză aflată în stare de judecată;

b) instanța care a formulat sesizarea să fie investită cu soluționarea cauzei în recurs;

c) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

d) problema de drept identificată să prezinte caracter de nouitate;

e) Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se fi pronunțat asupra acestei probleme de drept;

f) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

50. Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate expuse, respectiv:

— sesizarea a fost formulată în Dosarul nr. 3.178/62/2014 aflat pe rolul Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, în faza recursului;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât urmează să se stabilească dacă, pentru acordarea compensațiilor, prevăzute de Codul silvic și de art. 4 lit. s) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aferente anului 2010, este necesară doar decizia favorabilă a Comisiei Europene — normele metodologice fiind cele reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 — sau dacă se impune adoptarea unor norme metodologice, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010;

— problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, așa cum rezultă din conținutul Adresei nr. 8.404/2.675/III-5/2015 emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

— în ceea ce privește condiția noutății problemei de drept ce formează obiectul sesizării, în lipsa unei definiții a „noutății” și a unor criterii de determinare a acesteia, rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să decidă dacă chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă. Este adevărat că, așa cum rezultă din expunerea de la pct. VI, problema de drept a fost dezlegată în mod neunitar în jurisprudența instanțelor judecătorești, fiind conturate mai multe opinii juridice. Această împrejurare nu este însă de natură a considera *de plano* că nu este îndeplinită condiția noutății, atât timp cât problema de drept este de actualitate, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre mecanismele procedurale reglementate de titlul III „Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare” al cărții a II-a „Procedura contencioasă” din Codul de procedură civilă.

##### B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

51. Normele de drept supuse interpretării:

— art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic:

„Art. 97. — (1) În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru: [...]

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;”;

— art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010:

„Art. 4. — Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat permise conform art. 1 în următoarele domenii: [...]

s) activități de dezvoltare rurală: [...]

4. plăți Natura 2000 și plăți aferente Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei;”;

— art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009:

„Art. 6. — (1) Formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a), la art. 97 alin. (1) lit. b) pentru persoane juridice și la art. 97 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, se vor finanța numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.”

52. Prevederi constituționale și legale relevante:

— art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție:

„Art. 44. — Dreptul de proprietate privată

(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Art. 136. — Proprietatea

[...]

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.”;

— art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010:

„Art. 6. — Ajutoarele de stat care pot fi acordate din cele prevăzute la art. 4 și suma totală alocată fiecărei forme de ajutor de stat se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului, care va fi comunicată Comisiei Europene prin Raportul anual, în conformitate cu art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.”;

— lit. a) teza a doua din anexa nr. 1: „Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate” la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare:

„a) Rezervații științifice:

[...] Managementul rezervațiilor științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul forului științific competent și al administratorului rezervației științifice. [...]”

53. Legislație europeană relevantă:

— art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”;

— Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, care prevede acordarea de ajutoare persoanelor fizice care au păduri în proprietate pentru a compensa pierderile de venituri suferite având în vedere restricțiile la utilizarea pădurilor rezultate în urma aplicării directivelor 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, regulament care, în art. 30, lărgeste sfera celor îndrituiți a primi compensații, incluzându-i și pe titularii terenurilor forestiere aflate în zone de protecție Natura 2000 de tip funcțional T1 și T2.

### C. Considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție

54. În urma analizării dispozițiilor legale relevante, prin raportare la argumentele prezentate în cadrul celor două orientări jurisprudențiale, se apreciază că, pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, pentru considerentele arătate în continuare.

55. Măsurile de compensare, sub forma ajutorului de stat, stabilite prin dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul silvic, au ca obiectiv acoperirea costurilor reclamate de gestionarea durabilă a pădurilor situate în siturile de importanță comunitară Natura 2000.

56. Prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 au fost aprobate Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale.

57. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a comunicat Comisiei Europene, în anul 2007, măsurile de sprijin existente în domeniul agriculturii, dezvoltării rurale, precum și cele aplicabile în sectorul forestier, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2006 privind aprobarea Normelor metodologice pentru acordarea, utilizarea și controlul sumelor destinate proprietarilor de păduri pentru gestionarea durabilă a acestora (care a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009).

58. Până la data de 31 decembrie 2009 nu s-a pus problema conformării măsurilor de ajutor de stat aflate în discuție cu legislația europeană, în acest sens fiind prevederile anexei nr. V pct. 3 „Agricultura” lit. (b) din Tratatul privind aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, potrivit căreia ajutoarele acordate înainte de data aderării sunt calificate ca „ajutoare existente”, în înțelesul art. III — 168 alin. (1) din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, „până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării”.

59. Acest aspect a fost recunoscut atât în practica administrativă a instituțiilor publice cu competențe în domeniu, cât și în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ.

60. Prin urmare, Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al „ajutoarelor de stat existente” până la sfârșitul anului 2009.

61. Acordarea tuturor formelor de sprijin prevăzute de legislația națională se poate face, începând cu data de 1 ianuarie 2010, în baza alocațiilor bugetare, după parcurgerea procedurii de notificare a schemelor de ajutor de stat, conform Liniilor directoare comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007—2013 (publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene, seria C, nr. 319 din 27 decembrie 2006), și adoptarea cadrului normativ intern pentru punerea în aplicare a acestora.

62. Astfel, în baza prevederilor art. 176 din Liniile directoare, „Comisia va declara compatibile cu articolul 87 alineatul (3) litera c) din Tratat ajutoarele de stat destinate împăduririi terenurilor agricole sau neagricole, instituirii de sisteme agroforestiere pe terenurile agricole, plășilor Natura 2000 (...), dacă îndeplinesc condițiile enunțate la articolele 43—49 din Regulamentul (CE) nr. 1.698/2005 și nu depășesc intensitatea maximă prevăzută la articolele menționate.”

63. Pe aspectul analizat, pentru perioada de referință (2010—2013), prezintă relevanță dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, potrivit cărora „ajutorul de stat nou, supus obligației de notificare, nu poate fi acordat decât după autorizarea acestuia de către Comisia Europeană sau după ce acesta este considerat a fi fost autorizat.”

64. De asemenea, art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 stabilește în mod explicit faptul că „toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate după data de 1 ianuarie 2010 numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.”

65. Prin Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 a fost stabilit cadrul juridic privind condițiile generale pentru acordarea ajutoarelor de stat în agricultură, în conformitate cu Linii directoare comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007—2013. În concret, prin art. 4 lit. s) pct. 4 din acest act normativ se conferă Guvernului competența de a acorda forme de ajutor de stat pentru activitățile de dezvoltare rurală, respectiv pentru plățile Natura 2000.

66. În continuare, prin art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 se menționează faptul că „normele metodologice privind modul de acordare a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 4 se aprobă prin hotărâri ale Guvernului, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în domeniul ajutorului de stat, și reglementează scopul, obiectivul, durata, cuantumul ajutorului exprimat ca procent din cheltuiala eligibilă și valoare în lei, fluxurile financiare pentru acordarea ajutoarelor de stat, criteriile de eligibilitate, procedurile de implementare, supraveghere și control.”

67. Așadar, se poate observa că normele metodologice ce urmează a fi adoptate de către legiuitorul delegat au un rol determinant în individualizarea dreptului la compensații al beneficiarului, în condițiile în care au ca obiect de reglementare atât modul de calcul, cât și criteriile de eligibilitate, procedurile de supraveghere și control.

68. În baza celor două dispoziții normative anterior enunțate a fost elaborat proiectul de hotărâre a Guvernului privind Normele metodologice de acordare, utilizare și control al ajutorului de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice, necesare acoperirii costurilor reclamate de gestionarea durabilă a pădurilor situate în siturile de importanță comunitară Natura 2000, și a fost concepută schema de ajutor de stat pentru acordarea acestor compensații.

69. Reprezentanța Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană a notificat Comisiei Europene schema de ajutor de stat, în conformitate cu prevederile art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

70. Prin Decizia nr. C (2012) 5.166 din data de 19 iulie 2012 (denumită în continuare *Decizia Comisiei Europene*), Comisia Europeană a avizat favorabil schema de ajutor de stat prezentată în proiectul de hotărâre a Guvernului anterior arătat, apreciind că ajutoarele prevăzute în cadrul acesteia sunt compatibile cu piața internă.

71. Relevante în acest sens sunt dispozițiile pct. 5 din Decizia Comisiei Europene în care se arată că „temeiul juridic al schemei este proiectul de hotărâre a Guvernului de aprobare a normelor metodologice pentru acordarea de ajutoare de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei

lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice și a costurilor reclamate de gestionarea durabilă a pădurilor.”

72. La pct. 6 din Decizia Comisiei Europene se precizează cuantumul ajutorului compensatoriu, elementele formulei de calcul, cu referire la datele extrase din lucrarea „Statistica activităților din silvicultură în 2010”, iar la pct. 7 din decizie se menționează că ajutorul se aplică suprafețelor forestiere cu funcție de protecție de tip T1 sau T2 situate în întregime în zona Natura 2000.

73. Semnificative pe aspectul analizat sunt prevederile pct. 11 din Decizia Comisiei Europene în care se precizează faptul că „schema, care va expira la data de 31 decembrie 2013, nu va intra în vigoare decât după ce va fi aprobată de Comisie și publicată în Monitorul Oficial al României (...).”

74. Ca atare, schema de ajutor de stat, având ca temei legal proiectul de hotărâre a Guvernului de aprobare a normelor metodologice, avizată favorabil prin decizia Comisiei Europene, nu poate produce efecte juridice decât după adoptarea acestui act normativ intern.

75. În raport cu cele anterior prezentate se apreciază că nu poate fi primită teza potrivit căreia, după intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2010, Normele metodologice adoptate prin Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 continuă să producă efecte juridice, reglementând metodologia de calcul al compensațiilor cuvenite proprietarilor de suprafețe forestiere cu funcție de protecție de tip T1 sau T2 și care nu pot recolta masa lemnoasă de pe acestea.

76. Însă, se constată faptul că procedura internă necesară acordării ajutoarelor de stat vizate de Decizia Comisiei Europene nu a fost finalizată, în condițiile în care nu a fost adoptată și publicată în Monitorul Oficial al României hotărârea Guvernului pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al ajutorului de stat pentru compensații reprezentând contravaloarea masei lemnoase pe care proprietarii nu o recoltează datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice, necesare acoperirii costurilor reclamate de gestionarea durabilă a pădurilor situate în siturile de importanță comunitară Natura 2000.

77. Ca atare, în prezent nu există baza legală pentru acordarea compensațiilor, în lipsa hotărârii Guvernului cu obiectul de reglementare mai sus arătat.

78. Argumentația prezentată este în deplină consonanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care, prin Decizia din data de 20 noiembrie 2008, pronunțată în Cauza *C-18/08 Foselev Sud-Quest SARL contra Administration des douanes et droits indirects*, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, a statuat următoarele:

„Decizia 2005/449/CE a Comisiei din 20 iunie 2005 privind o cerere de scutire de taxa pe vehiculele cu motor introdusă de Franța în temeiul art. 6 alin. (2) lit. b) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri nu poate fi invocată de un particular în raporturile cu Republica Franceză, destinatară a acestei decizii, în scopul de a beneficia de scutirea autorizată prin decizia menționată începând de la momentul notificării sau al publicării acesteia.”

79. În altă ordine de idei este real faptul că situația juridică determinată de neîndeplinirea acestei condiții suspensive, respectiv adoptarea hotărârii Guvernului aflate în discuție, este aptă să lezeze dreptul la compensații pe care îl au proprietarii suprafețelor forestiere cu funcție de protecție de tip T1 sau T2 situate în siturile de importanță comunitară Natura 2000, însă, pentru aceasta există un alt remediu judiciar.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din data de 29 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.178/62/2014, și stabilește că:

Pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS  
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL  
**IONEL BARBĂ**

Magistrat-asistent-șef,  
**Bogdan Georgescu**

---

---

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

